

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Recomanem...	3
El País Catalunya Quadern - 21/12/2017	
Apaga els fogons	4
La Vanguardia Que Fem - 21/12/2017	
Marta Mathéu serà sibila en Tarragona	8
Diari de Tarragona - 21/12/2017	
El sepeli de Vives	9
La Vanguardia Vivir - Catalán - 21/12/2017	
Plensa expondrà por fin en el Macba	10
ABC Catalunya - 21/12/2017	
LES NÁDALES DE CAPELLA DE MINISTRERS	11
El Mundo de Valencia Arts - 21/12/2017	
Rosario, Amparanoia y El Langui, invitados en la despedida de Chambao	13
La Opinión de Málaga - 21/12/2017	
Ningú vol saber més	14
Diari de Girona - 21/12/2017	

RECOMANEM... MÚSICA

Sant Esteve al Palau

No hi ha Sant Esteve sense concert. Totes les veus dels cors del Palau —que són set— sota la direcció de Simon Halsey, amb veus solistes i una formació musical en un programa que barreja al·legria, des del *Gloria in excelsis Deo*, de Rutter, passant pel *Fum, fum, fum*, amb altres aires més contemporanis, com l'obra *Mirra's i prou*, d'Albert Guinovart, que s'estrena.— **Palau de la Música. Dimarts 10 hores.**

DANSA

Anna també pateix ballant

Anna Karènina, l'apassionada i desgraciada heroïna de Tostoi, puja a l'escenari del Liceu per ballar la seva efímera (però tan bonica literàriament) vida en un espectacle de l'Eifman Ballet de Sant Petersburg. La prestigiosa formació russa ofereix funcions fins dissabte. *Anna Karènina*, amb música composta per fragments de Txai·kovski, és una creació del director de la companyia, Boris Eifman.

MÀGIA

La il·lusió en 25 trucs

25 anys, 25 números d'il·lusió. El Mag Lari fa un quart de segle que juga amb tot (i tots) i ha reunit en un espectacle els seus números més emblemàtics. Fins a 25 il·lusions en una hora i mitja amb un ritme trepidant, especialment a l'inici de la funció, en la qual no falten aparicions i desaparicions i tot el que es pugui teixir entre el mag i el públic.— **Teatre Condal Fins al 4 de febrer.**

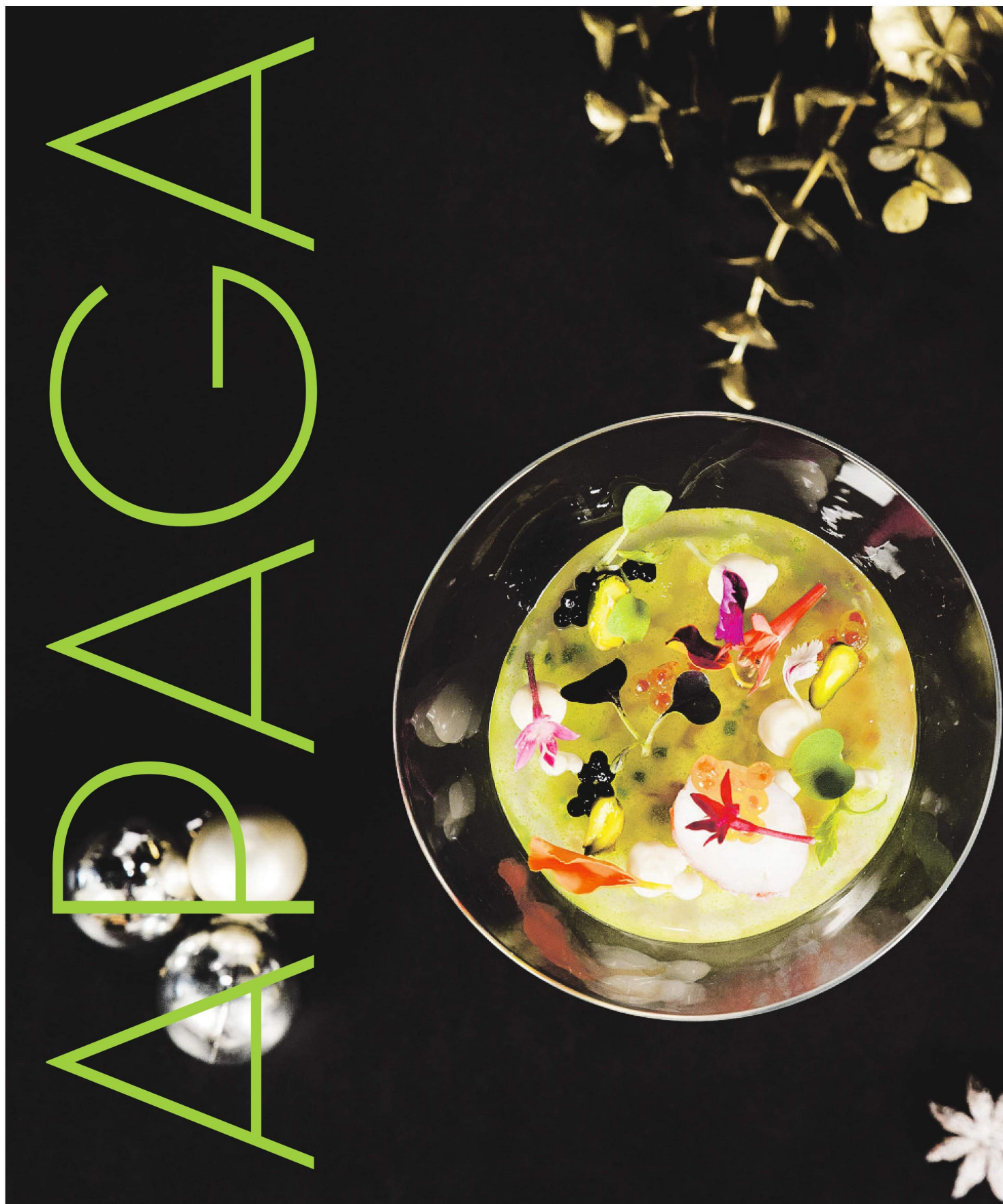

EXPOSICIÓ

L'antiga Grècia lluita

L'esperit competitiu de l'antiga Grècia en totes les seves manifestacions, l'anomenat *Agon*, és el tema de l'exposició que ofereix CaixaForum a Barcelona fins al 18 de febrer i que cal no perdre's. La mostra es compon de 172 peces procedents del British Museum de Londres, entre les quals es troba un fragment del fris del cèlebre Mausoleu d'Halicarnàs.

21 Diciembre, 2017

Al Fairmont Rey Juan Carlos I trobareu especialitats com el cranc reial al natural, crema d'ametlla i festucs.

LAIA ANTÚNEZ

Planificar el menú, posar-se el davantal i passar-se hores davant dels fogons. Si us fa mandra només de pensar-hi, la solució és clara: celebren els àpats nadalencs fora de casa. Per tal de fer-vos la feina fàcil, hem seleccionat alguns dels menús que diversos restaurants de Barcelona preparen per als àpats de Nadal i Sant Esteve. N'hi ha per a tots els gustos i les butxaques, i segur que us deixaran ben satisfets. Bon profit i bones festes.

ELS FOGGONS

21 Diciembre, 2017

ESTRELLES DE NADAL

Si voleu celebrar unes festes *estrellades*, podeu arribar-vos al **Monument Hotel**, que ofereix un menú dissenyat pel xef donostiarra Martín Berasategui. Per Nadal, escudella i ou cuit a baixa temperatura, però també orada salvatge i melós de wagyu. Per Sant Esteve, canelons amb cua de bou. MENÚ, 130€ (NADAL) i 75€ (SANT ESTEVE).

● Monument-hotel.com

Amb una bona quantitat d'Estrelles Michelin a l'esquena, Carme Ruscalleda signa l'oferta de l'hotel **Mandarin Oriental** per al dinar de Nadal. Amb el xef Raül Balam, al restaurant Moments, reinterpreten plats com la sarsuela i la pintada farcida. Amb el subxef Alberto Castiñeiras, al restaurant Blanc, proposen un clàssic pollastre a la catalana o un lluç de Burela amb salsa de marisc. MENÚ, 221€ (MOMENTS) i 118€ (BLANC).

● Mandarinoriental.es

CLÀSSICS DE NIVELL

En mans del xef Marc Mallasén i del reboster Miguel Costa, la cuina de l'hotel **El Palace** no deixa de sorprendre. Preparen un menú especial per Nadal i Sant Esteve, amb plats tradicionals, com l'escudella i els canelons. Abans, però, degustareu uns aperitius que marquen la diferència: macarró de foie, cacau i maracujà, bombó de trufa i parmesà o *fish and chips* amb mojo vermell. MENÚ, 120€ (NADAL) i 90€ (SANT ESTEVE).

● Hotelpalacebarcelona.com

A l'hotel **Fairmont Rey Juan Carlos I** presenten un menú especial, la nit del 24, amb plats com la bullabessa de moll de costa i el risotto de carbassa i vieira. Per al dinar de Nadal, aposten pel *brunch* i un extensíssim bufet: ibèrics, fumats, sushi, *show-cooking* de carns, postres... Per Sant Esteve, hi trobareu els canelons de pollastre de corral i beixamel trufada i el turbot amb *chop suey* de verdures. MENÚ, 85€ (NIT DE NADAL) i 95€ (SANT ESTEVE) i 95€ (NADAL). ● Fairmont.com/barcelona

TRADICIÓ EN FAMÍLIA

També són una referència els canelons que preparen per Sant Esteve al **Café del Gallery**. El xef Pablo Tomás desafia la recepta tradicional

A d'alt, les suculentas propostes del 'catering' Mercès Deli. A sota, el Masala 73 ofereix especialitats índies, mentre que a l'Oyster Bar Gouthier trobareu les millors ostres (FOTO: CARLOS MUNTADAS).

i hi afegeix bolets i beixamel trufada. Ofereixen diverses opcions de menús per Nadal i Sant Esteve. ENTRE 48 i 80 EUROS. ● Galleryhotel.com

A l'hotel **Granados 83** també podeu celebrar tots els àpats festius, a partir del 24 a la nit. Els seus menús, amb noms tan nadalencs com Mirra, Rudolph i Vesc, incorporen postres com el suquet de rap i gambes amb cremós de patata i el garri confitat amb escalunyes. De postres: neules, torrons i tronc de Nadal. MENÚ, A PARTIR DE 50€.

● Hotelgranados83.com

I al **Mercer Hotel Barcelona** gaudireu d'un entorn inigualable, el de la muralla romana de l'antiga Barcino, i dels plats del xef Harry Wieding: canelons de rap i gamba vermella de la Barceloneta, cabrit ecològic glacejat al forn, lluç farcit de cabra de mar, etc. Tradició reinventada. MENÚ, 95€ (NIT DE NADAL) i 75€ (SANT ESTEVE).

● Mercerbarcelona.com

SABORS LLUNYANS

Cansats de l'escudella i els canelons? Arrisqueu amb sabors

internacionals, com els de la cuina californiana que preparen al restaurant **Chingón**, un nouvingut al barri del Poblenou. El dia de Sant Esteve, atreviu-vos amb la Gun Ostra, el Taquito de Turkey i les costelles BBQ. MENÚ, 20€.

● [Facebook: Chingon bcn](https://www.facebook.com/Chingonbcn)

O acosteuvos a la gastronomia nikkei del **Big Kokka**, comandat pels xefs Juan Otivo i Kioko Li. Per Nadal i Sant Esteve, preparen cinc menús de

degustació diferents. Cebiche, nigiri de vedella wagyu, arròs chaufa, tiradito de pop i costella d'ibèric a baixa temperatura són alguns dels plats que hi trobareu. MENÚ, ENTRE 45 i 85€. ● Gruposantelmo.com

D'INSPIRACIÓ FOOD TRUCK

Podeu apostar pels sabors intensos de la cuina índia que elaboren amb molta cura al curri bar **Masala 73**. Van començar en un *food truck* i

Encara queden mercats

Des de principis de desembre, l'oferta d'oci dels caps de setmana a Barcelona s'ha vist envaïda per mercats nadalencs, de segona mà i de disseny. Si encara no n'heu pogut trepitjar cap, esteu de sort, perquè us queden algunes oportunitats. A la galeria Miscelanea hi celebren el Dress Your Wall, on trobareu serigrafies, impressions i obres originals d'un centenar d'artistes emergents i habituals de la galeria, com Do the Print, Guim Tió, Joana Santamans, Cinta Vidal, etc. a preus molt assequibles (22 i 23/12). De fet, si el que voleu és comprar art, aquí teniu tres propostes més: Col·lectania Mercatart, a la galeria Wynwood Lab (FINS AL 7/1); DelicARTessen, a la galeria Esther Monturiol

(FINS AL 26/1), i Hipermerc'art, a la Fàbrica Moritz (FINS AL 8/1). D'altra banda, el Christmas Gallery Market, al passatge del Gallery Hotel, reuneix una vintena de dissenyadors de roba i complements, i, a més, ofereix música en directe (DEL 20 AL 24/12 I DEL 3 AL 5/1). El Design Market, al Disseny Hub Barcelona, congrega algunes marques rellevants de l'avantguarda del disseny independent, seleccionades segons el rigorós criteri de qualitat del FAD. Moda i complements, artesanía, decoració, mobiliari, il·luminació i obres d'art de sèrie limitada són alguns dels objectes que hi trobareu (del 22 al 24/12). I recordeu que la Fira de Santa Llúcia i la Fira de Nadal de la Sagrada Família s'acaben demà.

21 Diciembre, 2017

El còctel Best Wish és una nova creació de Javier de las Muelas. FOTO: FOTOGRAFIA POCH

Alguns clàssics culturals

La Fundació Miró, La Pedrera, el Palau de la Música Catalana i el Liceu són, sens dubte, icones de la cultura catalana i també se sumen a la celebració del Nadal. La primera presenta la instal·lació *Joan Miró i les figuretes del pessebre*, un pessebre casolà fet amb figuretes catalanes i mallorquines tradicionals amb què Josep Mañà incideix en l'admiració que Miró sentia per aquesta iconografia d'art popular (FINS AL 7/1). A La Pedrera avancen uns dies el Concert de Nadal, que enguany compta amb els barcelonins The Gramophone Allstars Big Band, amb la seva fusió de soul, jazz i ritmes

jamaicans (22/12, 20H). I, després dels grans àpats nadalencs, feu lloc per a un clàssic: el Concert de Sant Esteve del Palau de la Música Catalana. Una de les grans fites anuals de l'entitat, ja que reuneix tots els seus cors. Dani Coma serà el responsable de la direcció escènica i també hi haurà l'actuació d'un quintet de metall (26/12, 19 H). El mateix dia, al Gran Teatre del Liceu hi trobareu una producció que ha trepitjat els millors escenaris europeus: el Gran Concert d'Any Nou de la Strauss Festival Orchestra, que, acompanyada de ballarins, interpretarà valsos i polques de Johann Strauss (26/12, 21.30H).

El restaurant Blanc, al Mandarin Oriental, es prepara per a les festes. FOTO: I. DELGADO

nou, també us pot salvar més d'un àpat. Hi podeu encarregar el tradicional brou amb galets, la carn d'olla i el capó amb salsa catalana, però també una cua de llamàntol a la provençal o un filet amb salsa de foie, tòfona i castanyes. A més, a la botiga hi trobareu productes gourmet per acabar de vestir la taula. CONSULTEU EL PREU. ● Merces.es

SABA NOVA

L'oferta gastronòmica al barri de Sant Pere no para de créixer. Un dels nouvinguts és l'acollidor **We Bistrot**, instal·lat en una antiga botiga de queviures i amb propostes molt mediterrànies. Per festes, els seus responsables, Lorenzo Fragola i Fernando Pérez, ofereixen dos menús de degustació amb plats com la vieira al foc amb Parmen-tier de coliflor i el galet farcit d'escudella. MENÚ, 65 O 80€.

● Webistrot.com

Amb mig any de vida, el **Mediamanga**, el germà petit del reeixit Mont Bar, també us proposa una experiència especial. Disposen d'un pis privat on podreu dinar i sopar en grup, però en la intimitat, i gaudir de l'atenció personalitzada del xef Domenico Ungaro. El menú es configura a partir de la carta d'ambdós restaurants. A PARTIR DE 100 €/PERSONA. ● Mediamanga.es

LA COPA FINAL

I no oblideu tancar els àpats nadalencs amb un dels cinc còctels que proposa **Javier de las Muelas**, combinant sabors exòtics i ingredients tradicionals d'aquestes dates. Com el Saint Nicholas Punch, un ponx fet a base de rom i puré de mango, amb xarop de cardamom i canyella. Els podreu tastar al Dry Martini Barcelona i al còctel bar Gimlet. CÒCTEL ENTRE 12,50 I 14€. ● Drymartini.org

ara, instal·lats en un local al carrer de Muntaner, ofereixen un menú nadalenc per compartir. No hi falten les imprescindibles bombes Mumbai, els excel·lents *dahi puris* i el magret d'ànec tenduri. MENÚ, 26€. ● Facebook: [Masala73](https://www.facebook.com/Masala73)

També forjat en l'*street food*, el xef Víctor Ferrer acaba d'obrir el restaurant **Bicnic**, al carrer de Girona, un espai que convida a fer un pícnic urbà i que per Sant Esteve proposa un menú deliciós, a base de brou amb pilota i tòfona, saltats de closques amb anisats i caneló amb beixamel de ceps. MENÚ, 50€. ● Bicnic.com

PER ALS MÉS MANDROSOS

Si voleu celebrar les festes a casa i no cuinar, teniu alternatives. La nit del 24 de desembre, l'**Oyster Bar Gauthier**, a Sarrià, us pot preparar una safata amb dotze varietats d'ostres del Delta i de Normandia i sis amaniments –tàrtar d'alga Nori, mojito i llima i herbes en són alguns– per maridar-les. Podeu demanar-les tancades o marcades, només les haureu d'obrir i degustar pur sabor de mar. CONSULTEU EL PREU.

● Gauthier.es

Mercès Deli, el catering comandat per Mercè Soler-

Marta Mathéu será sibila en Tarragona

REDACCIÓN
TARRAGONA

La soprano Marta Mathéu será este domingo la sibila que profetiza el nacimiento de Jesús. Lo hará en la catedral de Tarragona, cerca de las ruinas romanas de Tarraco, vestigio de las civilizaciones romana y griega, cuna de las profecías sibilinas. Como novedad este año, Xavier Pastrana ha escrito la respuesta final incorporando *El Cant dels Ocells*, como símbolo de paz, libertad y tolerancia.

La representación estará dirigida por Xavier Pastrana, y también participarán Josep Mateu (órga-

no), los Ministrers de la Ciutat de Tarragona y el Ensemble O Vos Omnes. Contará con la colaboración del Cor Ciutat de Tarragona y el Cor Da Capo. El Canto de la Sibila comenzará a las 23.30 horas.

Recientemente, Marta Mathéu ha actuado bajo la dirección de figuras como Gustavo Dudamel, ha participado en el estreno europeo de la cantata *Considering Matthew Sheppard* en el Palau de la Música Catalana y ha protagonizado la primera grabación completa de la *Cançó d'amor i de guerra* desde que en 1974 la protagonizara Montserrat Caballé.

Marta Mathéu actuará en la catedral de Tarragona. FOTO: CEDIDA

L'ÀLBUM

LLUÍS PERMANYER

El carruatge va parar davant del teatre Novedades, escenari de grans èxits seus

El sepeli de Vives

L'estimat i admirat compositor Amadeu Vives havia mort sobtadament a Madrid el 2 de desembre del 1932.

Les seves despulles van ser traslladades en automòbil a Barcelona; l'acompanyaven en un altre cotxe l'empresari del teatre Novedades i el secretari de la Societat General d'Autors. Quan van arribar, el fèretre va ser instal·lat al Palau de la Música, seu d'un Orfeó Català que havia fundat juntament amb el mestre Lluís Millet.

La sala d'assajos es va convertir en capella ardent, per la qual van desfilar una incommensurable quantitat de devots desconsolats d'una ciutat commocionada per la inesperada notícia luctuosa. Presidia la senyera de l'Orfeó. L'espai de seguida va quedar petit atesa la quantitat de corones que arribaven sense parar.

L'enterrament va començar el diumenge 4 a les 11 del matí. El dol l'encapçalava el president de la Generalitat, Francesc Macià, acompanyat pel fill del difunt. Quan el fèretre

va sortir al carrer el cor masculí de l'Orfeó va cantar *L'emigrant*, l'emocionant poema de Verdguer que Vives havia musicat.

El fèretre, cobert per la bandera catalana que havia portat el Casal Català de Saragossa, va ser dipositat en un carruatge estufa, tirat per quatre cavalls

L'adeu popular a aquell compositor tan admirat va ser massiu i molt emocionant

holandesos i acompanyat per palafreners vestits a la federica. Eren incommensurables els representants d'entitats populars de tot Catalunya que s'hi amuntegaven; una nombrosa delegació del Madrid cultural s'afegia al dol.

El seguici fúnebre no va arrencar fins a tres quarts de dotze. I va tombar per Laietana, va pujar Jonqueres i Roger de Llúria amunt per encarar

Casp, moment difícil per una massa de gent que gairebé no deixava espai per circular. Es va aturar davant el teatre Novedades. La multitud desbordava tot el recorregut; als balcons no s'hi cabia.

A la porta, plena d'artistes, una orquestra va interpretar l'intermedi del seu celebrat *Bohemios*. En acabat va caure una pluja densa de flors. El dol va ser finalment acomiadat al passeig de Gràcia, just abans de Diputació.

No resisteixo la temptació d'explicar l'anècdota que va tenir lloc en l'estrena, el 1897 en aquell teatre, de la seva òpera *Artús*. Havia tingut un èxit rotund. Al final, un nombrós grup d'admiradors s'havien aplegat a la sortida, armats amb torxes enceses. L'espectacle feia un efecte considerable.

El mestre Vives i la seva dona van pujar al carruatge que els esperava a la porta. Llavors dos dels joves amb la torxa a la mà es van enfil·lar als estrepes a banda i banda. Abans d'haver arribat a Pau Claris, Vives observava que al seu pas els homes es treien el barret i les dones posaven el genoll a terra. I li va comentar a la dona: "Escolta, Montse, em sembla que no n'hi ha per tant". Aviat va entendre que aquella escenografia havia fet creure als transeünts que transportaven el viàtic. ●

PÉREZ DE ROSAS / IMATGE CEDIDA PER L'ARXIU FOTOGRÀFIC DE BARCELONA

QUADERN BARCELONÍ

HAUSSON I LA SEVA MÀGIA

Hausson reapareix a l'escenari de La Seca-Espai Brosa. Elegant, com sempre, i amb algunes pinzellades d'ironia. Aquesta vegada ens regala tota una sèrie d'efectes inesperats, provocadors, irracionals i fins i tot revestits d'una bellesa plàstica que s'agraeix, centrats en el joc, jocs populars: oca, cub de Rubik, dòmino, etcètera. Per damunt de tot, procura que l'aroma poètica embolcalli l'actuació. No es

val de grans efectes, ni d'estructures enormes, ni de recursos espectaculars que ofereix la tecnologia d'última hora, sinó que desplega tot el que li permet la seva maduresa professional perquè cada número es dignifiqui amb la seva pròpia puresa. El seu estil obvia el *bonniment*, cressa explicativa barroca que tant carregava a Brosa. Sense artificis ni xarxa, sap enlluernar amb el més difícil, el més arriscat, el més simple:

la manipulació. Cascades de cartes, un munt de monedes que brollen d'orelles i nasos, dits que exhibeixen i multipliquen boles, uns cercols xinesos que s'enllacen, s'enfilen o s'alliberen amb una facilitat que torba la mirada atònita de l'espectador. Tot plegat, una màgia que destil·la puresa i una dificultat enorme només a l'abast de qui s'atreveix a dedicar-li tota una vida assajant. Aneu a gaudir dels jocs de Hausson.

Plensa expondrá por fin en el Macba

► Una retrospectiva dedicada al artista barcelonés, estrella de la temporada

MARÍA GÜELL
BARCELONA

La escultura «Carmela» de Jaume Plensa, ubicada delante del Palau de la Música, fue un paso de gigante para salvar la gran deuda que tiene Barcelona con su artista más reconocido del siglo XXI. A los peatones que admiran la cara de la joven Carmela ya les podemos confirmar que a partir del 29 de noviembre podrán disfrutar de una gran exposición de Jaume Plensa en el Macba.

«La última exposición de Plensa en Barcelona fue hace veintidós años en la Fundación Miró», recuerda Ferran Berenblit, director del Macba y comisario de la próxima retrospectiva que mostrará obras realizadas desde los años ochenta hasta la actualidad. El gran evento del Macba coincidirá con la que le dedicará el Reina Sofía en el Palacio de Cristal del Retiro en el que presentará una nueva instalación.

«Ofreceremos un recorrido que combine las obras que representan la figura humana y las obras abstractas –concreta Barenblit–. También jugaremos con los binomios silencio/sonido, luz/oscuridad y ligero/compacto».

Plensa es, sin duda, la gran estrella de 2018 del Macba pero la pinacoteca ofrecerá más oferta. La temporada empezará en marzo con Francesc Torres, que después de asegurar que cederá

su archivo personal al Centro de Estudios y Documentación del Macba, mostrará la instalación «La campana hermética. Espacio para una antropología intransferible» compuesta por una serie de objetos clave para su proceso creativo que expondrá en una instalación en la torre del museo.

Plensa, exposiciones monográficas

Fondo de armario
El museo exhibirá de forma cronológica su colección e incluirá cine, música y arquitectura

de Francesc Torres, Melanie Smith, Oscar Masotta y Domènec y en octubre por fin veremos un gran despliegue de parte de la Colección Macba que en su totalidad alberga 5.585 obras.

«Desde hace treinta años, la colección no ha parado de crecer y a partir de octubre se presentará de forma estable en la planta primera del edificio Meier; ofreceremos un paseo por el siglo XX con un recorrido cronológico y racional. Es una colección que no tiene que hablar desde posiciones hegemónicas». Una de las novedades es que se incluirá arquitectura, música y cine. Presentación permanente articulada cronológicamente.

Jaume Plensa, en su estudio, junto a una de sus obras

INÉS BAUCELLS

La nadala, sense cap dubte, és un dels signes d'identitat de la cultura musical del món hispà», assenyala Carles

Magraner, director de Capella de Ministrers. I dels seus orígens parla per a advertir que es troben a l'Edat Mitjana, encara que els de Nadal no es començaren a escriure fins a principis del Renaixement, «probablement al segle XV a Toledo i en els ambients cortesans relacionats amb la seua catedral». D'ací, precisament, de la Catedral de Toledo procedix, segons Magraner, «la més antiga nadala de Nadal que es coneix, una deliciosa peça recuperada en primícia per Capella de Ministrers i escrita a una veu per un autor anònim».

Eixa primera nadala, de la que es fa ressò la formació valenciana de música antiga, porta per títol *Bien vengades, pastores*, amb estes primeres estrofes en la seua lletra: «*Pastores, dicite, quidnam vidistis? Et annunciate Christi nativitatem. Noe, noe. Infantem vidimus, pannis*

LES NADALES DE CAPELLA DE MINISTRERS

LA FORMACIÓ DE CARLES MAGRANER TÉ L'HONOR D'Haver recuperat en primícia el PRIMER CANT NADALENC QUE ES CONEIX

TEXT DE **SALVA TORRES** FOTO DE **BIEL ALIÑO**

involutum, et choros Angelorum laudantes Salvatorem, Noe, noe».

Capella de Ministrers, des del seu naixement el 1987, no ha deixat d'incorporar en la seua ja àmplia discografia nombroses nades, de les quals Magraner diu que ja abans que existiren, «se celebraven l'advent, el naixement de Crist i l'epifania amb

diversos cants». Cantos normalment escrits en llatí. «Les llengües vernacles no s'incorporen en les seues melodies fins a l'arribada de la nadala, forma genèrica de cançó popular que, a causa del seu major ús a l'entorn del Nadal, va acabar identificant tots eixos escrits en esta època de l'any», explica Magraner.

En l'extensa trajectòria de Capella de Ministrers són cinc els discos que es fan càrrec, d'una o d'una altra forma, de les nades al·ludides pel seu director: *Batalla en Spagnol. Ensalada de Flecha y Cárceres; Cançoner del Duc de Calàbria; Navidad Renacentista; Iudicci Signum*, i *Canticum Nativitatis Domini*. I dels cinc fa repàs Magraner ma-

teix, amb succintes reflexions entorn d'eixe cant que travessa sis segles fins a desembocar en l'actual Nadal, més pagana que cap altra després de la mort de Déu decretada a principis del segle XX.

«DE LA CATEDRAL DE TOLEDO PROCEDIX LA MÉS ANTIGA NADALA DE NADAL QUE ES CONEIX, UNA DELICIOSA PEÇA RECUPERADA EN PRIMÍCIA PER CAPELLA DE MINISTRERS»

El repertori que arreplega les amanides de Mateo Flecha el Viejo i Bartolomé Cárceres va ser estrenat per Capella al Festival Clàssics a Alcalá, en el Corral de Comèdies de la ciutat d'Alcalá d'Henares. També ha sigut interpretat al castell gòtic més gran del món, a la República Txeca, dins de la programació del festival *Summer Festivities of Early Music of Prague*. Música cortesana entorn del Nadal que utilitza l'amanida com a gènere per a la seua divulgació: «És un gènere per a quatre o cinc veus concebut per a divertir als cortesans i que va tindre el seu major abast durant

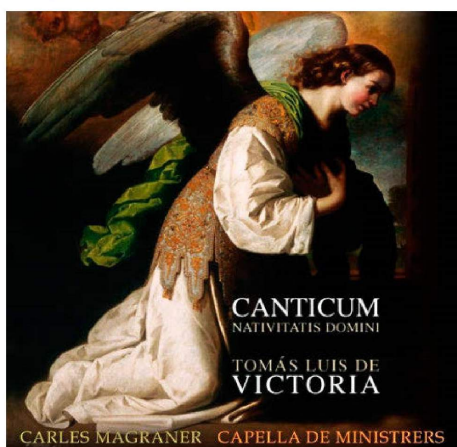
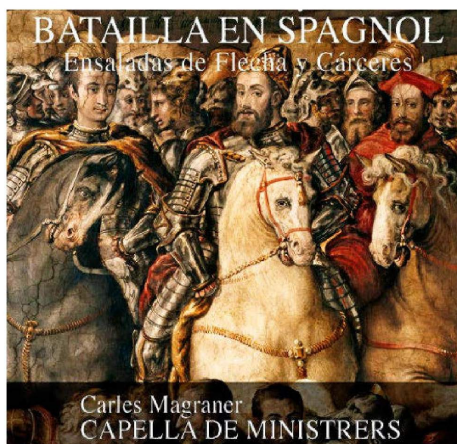
21 Diciembre, 2017

la celebració de festes palatines», subratlla Magraner.

El *Cançoner del Duc de Calàbria* va ser imprés sota el nom de *Villancicos de diversos autores, a dos, y a tres, y a quatro, y a cinco bozes, agora nuevamente corregidos*. «La selecció de nades que conté este àlbum està agrupada davall tres temàtiques: nades populars i pastorils, nades de Nadal i nades amatoris», indica el director de Capella de Ministrers. De *Navidad Renacentista*, tan sols anotar que es tracta d'una selecció de nades de Nadal amb temes del cançoner anterior i del *Iudicii Signum*, i de l'enregistrament en directe d'este concert al Palau de la Música Catalana el 23 de novembre de 2004.

Lesmentat *Iudicii Signum* aborda un repertori «centrat en les músiques de gran influència popular destinades als oficis litúrgics nadalencs en els Regnes de Castella i València amb peces tan espectaculars com l'amantada *La Negrina* de Mateo Flecha, el *Canto de la Sibila*, en les seues variants castellana i valenciana, a més d'algunes composicions anònimes contingudes en el *Cançoner de la Colombina* i la nadala *Bien vengades pastores*, ja al·ludit per Magraner com el primer dels coneguts en el seu gènere.

Este repertori, ja abordat per la major part de les formacions espanyoles i estrangeres dedicades a la música medieval i renaixentista, «sempre compta amb

CARLES MAGRANER: «LES LLENGÜES VERNACLES, MÉS ENLLÀ DEL LLATÍ, NO S'INCORPOREN EN LES MELODIES DELS CANTS FINS A L'ARRIBADA DE LA NADALA CIRCUMSCRITA MAJORMENT AL NADAL»

l'atractiu d'oferir una gran varietat de lectures, algunes molt diferents entre si, que no fan sinó confirmar la riquesa del patrimoni musical hispà del primer Renaixement». Capella de Ministrers ho resol amb «gran qualitat tècnica i musical», segons es va fer constar en la ressenya del disc, aconseguint «les millors versions realitzades fins avui d'aquestes músiques sublimes».

En *Canticum Nativitatis Domini*, Capella va participar en l'efemèrides del quart centenari de la mort de Tomás Luis de Victoria, gravant repertori vinculat al Nadal del músic avilès. «La versió permet a l'espectador alternar textures i timbres en oferir una paleta sonora variada en les seues diverses peces, amb acompanyament instrumental omnipresent, sonant rotunda i saturada», com li agrada dir a Magraner.

La commemoració del quart centenari de la defunció de Luis de Victoria va permetre a Capella de Ministrers realitzar un programa que abastava «música escrita per a les litúrgies d'Advent, Nadal i Epifania, centrada sobretot en els seus motets». El disc arreplega obres «molt reconegudes, però també unes altres que no havien sigut gravades fins a hui». Amb tot això, Carles Magraner i la formació musical que dirigeix efectuen un brillant repàs pel gènere musical de les nades, que arribat el Nadal es convertix en paisatge sonor imprescindible.

Rosario, Amparanoia y El Langui, invitados en la despedida de Chambao

► Maui, Vinila Von Bismark, Mario Díaz y Canteca de Macao también estarán con Lamari el 13 de enero en Madrid

JESÚS ZOTANO MÁLAGA

■ Se acerca el día de la despedida de Chambao, el próximo 13 de enero en el madrileño WiZink Center, y ya han comenzado a desvelarse el nombre de algunos de los artistas que acompañarán a Lamari sobre el escenario, entre los que se encuentran, por el momento, Rosario Flo-

res, Maui, Vinila Von Bismark, Amparanoia, El Langui, Mario Díaz y Canteca de Macao.

«Llevo doce años siendo Lamari. Desde 2005 no hay grupo y desde entonces llevo andado y cayéndome sola». Las palabras de María del Mar Rodríguez, vocalista y fundadora de la formación malagueña, vienen a explicar las razones por las que a partir de este concierto Chambao pasará a la historia para llamarse Lamari. «No se trata de cerrar un ciclo sino de un cambio de nombre. La gente creía que había un grupo, pero no era así. El proyecto de

Rosario y El Langui acompañarán a Lamari el 13 de enero. LA OPINIÓN

Chambao se convirtió en una marca, pero no había un grupo como tal. Y creo que ya ha llegado el momento de dejar de hablar en plural. Es menos confuso», sostiene la malagueña, que aún continúa con la extensa gira del álbum *Nuevo Ciclo*, lanzado en 2016, y al que le quedan tres re-

citales, uno en Vitoria, el próximo viernes 22, y dos en el Palau de la Música de Barcelona, los días 27 y 29 de diciembre.

Lamari esplenamente consciente de que este cambio no será un camino de rosas –«seguro me va a costar más cerrar conciertos como

Lamari que como Chambao–, pero igualmente se muestra decidida a enfrentarse a todos los retos que le vengan, ya que, como confiesa, «todo el que vive acierta y se equivoca». La malagueña ha vivido un 2017 repleto de éxitos y reconocimientos, siendo elegida como pregonera de la Feria de Málaga y recibiendo el Premio Cultura de **La Opinión de Málaga**.

La historia de Chambao se remonta a 2002, cuando el grupo formado por Lamari, los primos Daniel y Eduardo Casañ y el productor Henrik Takkenberg aparece en el recopilatorio titulado *Flamenco chill*, lo que brinda la oportunidad de grabar en 2003 el disco *Endorfinas en la mente*. Rápidamente, su fusión de flamenco y electrónica comienza a despuntar tanto en Europa como en Latinoamérica con trabajos como *Pokito a Poko*, *Con otro aire*, el álbum homónimo *Chambao* y *Nuevo ciclo*.

Eleccions crucials per decidir el futur de Catalunya

► **Més de 5,5 milions de catalans**
votaran avui el nou Parlament
després d'una campanya atípica

► **El vot per correu** des de
l'estranger ha crescut un 9%
a les comarques gironines

► **La investidura** del pròxim
president serà a principis
de febrer, com a màxim

PÀGINES ► **2 A 8**

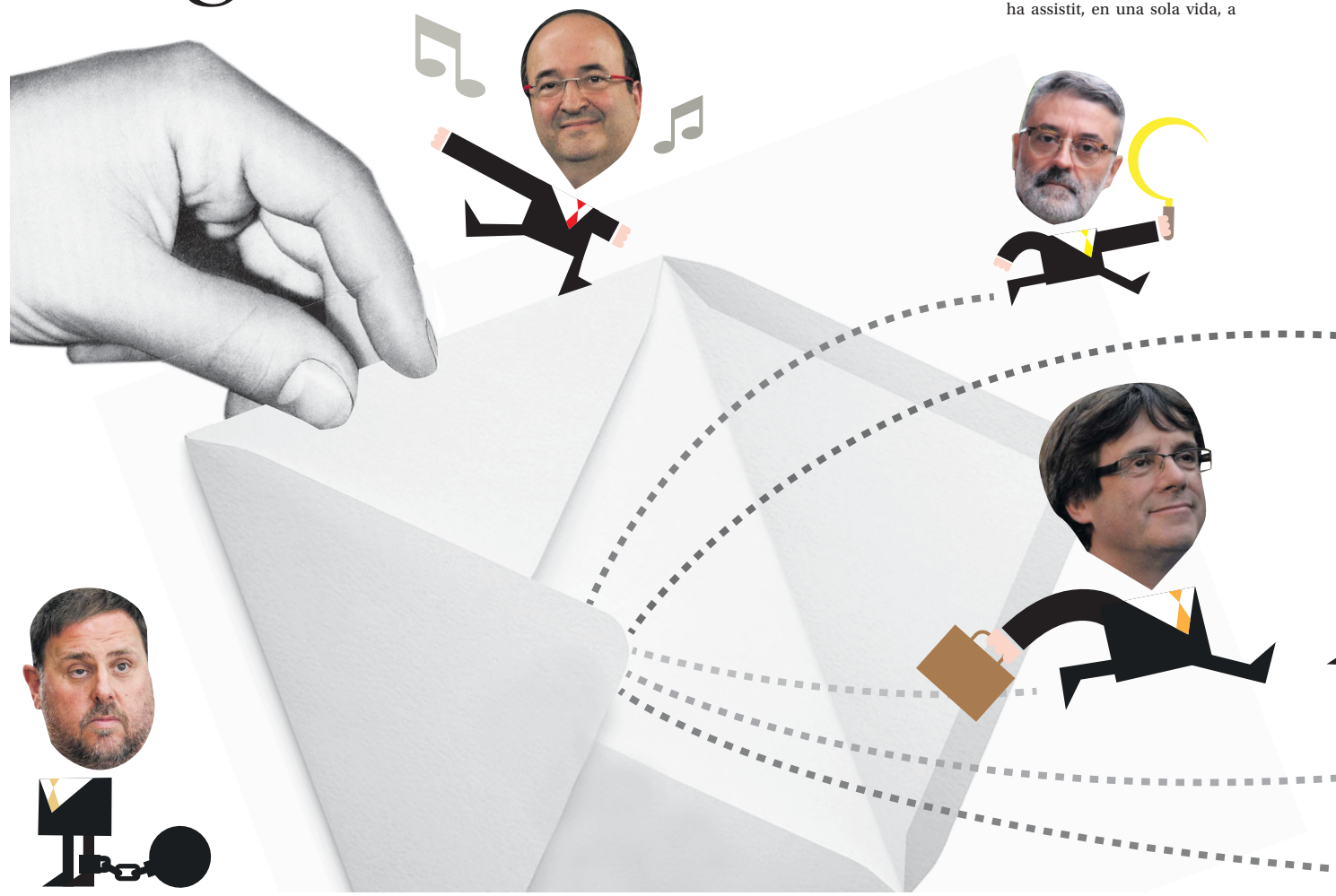
Eleccions 21-D EL DIA CLAU

Un nou «combat del segle» Amb les eleccions a Catalunya passa com amb els «combats del segle» de la boxa, encara ressonen a les oïdes les plantofades de l'anterior que ja sona el gong inicial del següent. I el públic s'ho creu.

Sembla que era ahir que se'ns cridava a les eleccions més importants de la nostra vida, i ja en tornem a tenir aquí unes igual d'importants. Amb les eleccions, a Catalunya, passa com amb els combats del segle en la boxa, encara ens ressonen a les oïdes les plantofades de l'anterior, que ja sona el gong inicial del següent. I el públic s'ho creu, i tant que s'ho creu, a veure qui és capaç de resistir-se a explicar que ha assistit, en una sola vida, a

Ningú vol saber més

21 Diciembre, 2017

una dotzenallarga de combats del segle. O que ha votat en 15 o 20 eleccions més importants de la vida, de la història, segons alguns. D'alguna cosa han de viure els pobres boxejadors. I els polítics.

Un, que conserva certa dosi de vergonya, espera que si realment «el món ens mira», sigui amb la mateixa atenció i interès que des d'aquí seguim les eleccions regionals de la Padània o de l'estat d'Oregon. Que ningú sàpiga el que està passant a Catalunya, que ningú sàpiga que tenim eleccions, que ningú sàpiga res dels candidats que s'hi presenten i que ningú sàpiga, per favor, que soc català.

Les eleccions celebrades fa 27 mesos -que ens havien de dur a la independència en 18: una altra raó per la qual esperar que el món, si ens mira, ho faci sense paratenció, com les vaques miren passar el tren- van estar precedides d'una campanya orfena de programes electorals. Doncs bé, comparada amb aquesta, aquella campanya va ser d'una alçada superior als debats entre Kennedy i

Nixon. No hi ha hagut pràcticament res que no fos repetició de tòpics, acusacions als rivals de tots els mals de Catalunya, crides a revertir la situació, victimisme i, sobretot, apel·lar incessantment a les emocions i ben poc a la raó, mitjançant banderes, llàgrimes, eslògans sensiblers, postures, frases buides i més llàgrimes. La política catalana no ha sigut mai gaire res, però ha passat en pocs anys de ser una novel·la negra de Raymond Chandler a una novel·leta rosa de Danielle Steel. No és del tot culpa dels polítics, que no fan més que adaptar-se al que vol el votant i aquest, a la Catalunya d'avui, no pretén altra cosa que ser convençut del que ja creu, sigui Espanya, Catalunya, fàtica o el Barça. Igual que les lectures de Danielle Steel volen creu-

re que després d'una vida arrossegada apareixerà l'amor de la seva vida.

PDeCAT i ERC, per separat

Es presenten a aquest viatge per separat ERC i l'antiga CDC, actual PDeCAT, de nom de ploma Junts per Catalunya. CDC, o com es digui ara, ja fa dues eleccions que se les arregla perquè el seu candidat no hagi de respondre preguntes compromeses sobre finançament del partit, i menys ara que està a punt de dictar-se la sentència del cas Palau. Si el 2015 van amagar el seu candidat, Artur Mas, al quart lloc de la llista per Barcelona de Junts pel Sí, ara han fet un mutisme més evident i tenen un candidat amb domicili a Brussel·les, que no s'acosta a Catalunya ni que li ordeni un jutge. Un candidat que ha aprofitat els rèdits electorals del partit i la seva infraestructura per confeccionar una candidatura marginant els quadres del partit. Aquests amaguen de moment el seu disgust amb l'esperança que un triomf electoral els permeti optar a càrrecs. Però si Puigdemont fracassa, les dagues ja estan preparades per ajusticiar-lo.

El candidat convergent ha eludit els debats, però ha fet campanya via pantalles de plasma, al més pur estil Rajoy. El d'ERC, Junqueras, ni aquesta opció ha tingut. Tancat a la presó d'Estremera, es desconeix si la benevolència dels funcionaris li ha impedit seguir els debats en els quals ha participat la seva número 2, Marta Rovira. Si, cruels, li han permès veure's i/o escoltar-los, l'estada a presó se li haurà fet insuportable.

Dues setmanes de campanya electoral han sigut suficients perquè aflorin amb virulència les diferències entre els presidenciables d'ERC i JxC, que han acabat acusant-se l'un a l'altre de covardia. Si la campanya hagués durat una setmana més, només la distància geogràfica sumada als murs d'Estremera, hauria impedit que Junqueras i Puigdemont arribessin a les mans, en el que hauria sigut, aquest sí, un combat del segle. Tots dos partits, en això coincideixen,

han rebaixat considerablement el to i les expectatives que alegrement bramaven fa només dos anys. Com escrivia Gil de Biedma «que la vida iba en serio, uno lo empieza a comprender más tarde».

La CUP encara no ho ha entès, potser hi tingui molta veure que els seus líders no han sigut imputats ni empresonats. Els antisistema continuen amb el mateix discurs que fa dos anys, de justícia és reconèixer-ho. O ho seria, si no haguéssim constatat on ens portava tal discurs. Segui com sigui, la CUP ja ha anunciat que no donarà el seu vot a cap formació que renunciï al famós «tenim pressa», allò que els seus avis coneixien per «tirar pel dret». En principi això ha de dificultar el seu suport a ERC i JxCat, però mai se sap: potser tornen a exigir aconseguir un canvi de candidat si el troben massa tebi, com van fer amb Artur Mas. A més a més, en considerar il·legítimes les eleccions, si el resultat no és favorable a l'independentisme la CUP continuarà al carrer la lluita per la República. O per «implementar-la», segons el seu peculiar llenguatge.

La basa Iceta

El PSC juga la basa Iceta. Com de costum, diran alguns. I sí, però no. Iceta ha intentat dur a terme una campanya moderada i conciliadora, ja des dels debats previs a la declaració d'independència, i ara espera recollir-ne els fruits. No serà fàcil. Si fins ara tenia en Catalunya en Comú un rival que pescava vots en els mateixos caladors que el PSC -determinats barris de Barcelona i altres ciutats importants, cinturó metropolità, etc.- ara es troba amb un inesperat pescador de poderoses xarxes, que feineja els mateixos mars: Ciutadans. El partit de Rivera i Arrimadas sembla haver-se convertit en el favorit per a molts sectors de la Catalunya treballadora que fins ara s'han sentit orfes de propostes que els tinguessin en compte. Si les enquestes donen com a favorit Cs és segurament culpa a mitges d'uns partits d'esque-

rra que no han sabut involucrar-los en els seus projectes, i d'uns partits independentistes que els han fet aflorar el seu sentiment espanyol. La lluita per aquests vots tan importants serà tan aferrissada que potser en sortirà perjudicat el partit que més ha intentat fer propostes polítiques: Catalunya en Comú, a qui les seves crisis internes i les de Podem a la resta d'Espanya, no hauran beneficiat.

Queda el PP, el partit del govern a Espanya i impulsor del 155 a Catalunya. Dues característiques que en qualsevol altre país haurien de procurar vots a cabassos entre els molts descontents amb el procés, però que -sempre segons les enquestes, no del tot fiables amb un partit que es caracteritza, sobretot a Catalunya, pel vot ocult- enlloc d'això, sembla aproximar-se a un desastre històric. Històric a Catalunya, és clar, però si la seva actuació reverteix en un augment de vots a la resta d'Espanya en les properes generals, tot haurà sigut a fi de bé. Si per cada mil vots perduts a Catalunya se'n guanyen deu mil a Espanya, benvingudes siguin les crisis constitucionals.

Si hi ha una campanya que poc haurà influït en el vot ciutadà, haurà sigut la d'aquestes eleccions. Tot hom tenia el vot decidit des de setmanes abans, i en la majoria d'ocasions per castigar els «altres». No calien arguments, ningú els volia escoltar. Com va dir sàviament la poetessa polonesa Wislawa Szymborska en el discurs d'acceptació del premi Nobel el 1996, «ja no tenen curiositat per saber més, ja que podria debilitar-se la seva força d'argumentació».

